

Το μήνυμα των εορτών και δη των Χριστουγέννων, δείχνει να διαφέρει κατά πολύ από περίπτωση σε περίπτωση.

Θα ξεκινήσω από τα όνειρα του πολιτικού κρατούμενου. *«Σαν να βρέθηκα Χριστούγεννα στην κοινωνία χαρτζιλικωμένος»*

είχε γράψει ο Χρόνης Μίσσιος από τα σκοτεινά κελιά της απομόνωσης, εκφράζοντας την πιο ευχάριστη εκδοχή της ζωής. Η οποία περιελάμβανε ελευθερία (...στην κοινωνία), μια εφήμερη, μικρή έστω, οικονομική δυνατότητα (...χαρτζιλικωμένος), και το εορταστικό της υποθέσεως (...Χριστούγεννα) που έρχεται να ολοκληρώσει την ευτυχία.

Στον αντίποδα, αυτού του ορισμού, ας τοποθετήσουμε την αλόγιστη σπατάλη, την δύναμη της κραιπάλης όπου και όπως συμβαίνει, με κυρίαρχο χαρακτηριστικό την πλαστική διάθεση και μια ιδιότυπη, ρηχή χαρά, φαινόμενο κενό, γνώρισμα κοινό μιας κοινωνίας που έχει ολότελα αποπροσανατολισθεί.

